

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 3. S. Hilarii Scripta contra Auxentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. *Christum, natum ex Patre ante omnia
 A. C. 364. secula, & ante omne initium, Deum, ve-
rum Filium veri Dei Patris, sicut scri-
ptum est in Evangelio. Tum prosequi-
tur ea, quæ ad incarnationem, & Spiritum S. spectant, & subjungit: nunquam
prædicavi duos Deos; nam non dantur
duo Patres, ut vocentur duo Dii, neque
duo Filii, sed unicus Filius ex unico Pa-
tre, Deus de Deo sicut scriptum est. Unus
 1. Cor. 8, 6. *est Deus Pater, a quo sunt omnia, & unus*
Dominus Iesus Christus, per quem sunt
omnia. Episcopi Catholici semper in Con-
ciliis, præsertim Ariminensi, omnes hære-
ses condemnarunt. Atque ut veritatem
eorum, quæ gesta sunt, clarius perspiciatis,
acta ad vos transmissi, & peto, ut ea præ-
legi jubeatis, ex his cognoscetis eos, qui
jam a longo tempore depositi sunt (nempe
Hilarius, & Eusebius) divisiones in Eccle-
sia alere omni conatu adlaborant; non
ignoratis, fidei Catholicæ expositionem,
quæ semel secundum SS. Scripturas bona
*est, non esse retractandam.**

§. III.

S. Hilarii scripta contra Auxen-
tium.

Hilar. n. 10. *Postquam Auxentius hoc scriptum edi-*
dit, in vulgus ex composito sparserunt,
ipsum in eo confessum fuisse, Iesum Chri-
stum esse verum Deum, ejusdem Divinita-
tis,

tis, & ejusdem cum Patre substantiæ, eum-
que ab expositione fidei, quam S. Hilarius
profiteretur, non discedere; itaque Impe-
rator, cum crederet, Auxentium vere esse
Catholicum, ejus communionem ample-
xus est; at S. Hilarius nihilominus affir-
mare non cessabat, fidem tantum simula-
ri, re ipsa autem destrui, atque homines,
Deumque irrideri. Tunc eum Impera-
tor Valentinianus Mediolano abscedere
jussit; ipse obediit, sed cum alia verita-
tis defendendæ via sibi esset occlusa, ne
hanc omnino deserere videretur, Scri-
ptum, ad omnes Episcopos, & omnes po-
pulos Catholicos directum, edidit, quo
Auxentii fraudes omnium oculis expo-
nit. In exordio omnes hortatur, ne
quis vanæ pacis nomine imponi sibi pa-
tiatur, non enim Ecclesiam tam infirmo
niti fundamento, ut eam humano auxi-
lio fulciri necesse sit. Quod explicat in
hunc modum:

in Aux. n. 3.

*Quis ad temporum nostrorum mise-
riam, & errorem non ingemiscat, quibus
ope hominum Deus indigere, & ad defen-
dendam Ecclesiam Jesu Christi Potestate
hujus sæculi opus esse creditur! quæso vos!
qui vos Episcopos esse putatis! edicite, qui-
bus auxiliis ad prædicandum Evangelium
Apostoli usi fuerint? quibus hujus Mundi
Principibus adjuvantibus Jesum Chri-
stum annuntiarunt? & universas prope
Hist. Eccles. Tom. IV. O Na-*

Sæculum IV. Nationes a Dæmonum cultu ad adorandum

A. C. 364. verum Deum pertraxerunt? an forte et

Proceribus quemquam sollicitabant, quan-

do in carcere, in vinculis, virgarum ple-

gis laniati, Dei laudes canebant? an for-

te S. Paulus impetratis Imperatoris edic-

tis Jesu Christi Ecclesiam formabat,

quando ipse in Theatro populi spectaculum

factus est? aut nempe Neronis, Vespasiani,

vel Decii cujusquam potentia fulciebatur,

qui Ecclesiam persequendo, ejusdem nascentis

claritatem reddidere illustriorem?

quando labore manuum suarum nutriebatur,

quando secreto in superioribus domo-

rum cubiculis conveniebant, quando oppi-

da, urbesque, & ferme omnes orbis terrarum

Gentes terra, marique obibant, Senatus

mandatis, & Edictis Principum ad-

versantibus, tunc credo, Regni Cælorum

claves non possidebant? imo an non potius

Dei potentia de hominum odio triumphavit,

dum quo majori contentione Jesum

Christum prædicare vetabant, eo magis

prædicabatur? hodie vero Eheu! quæ vi-

vinus tempora! fides Divina ab humano

Patrocinio pretium accipit, dumque No-

mini Jesu Christi auctoritas aliena pavore

S. Hilarius. tur, quid est aliud, ac hominibus velle per-

suadere, eam esse bujus sanctissimi Nominis

infirmi- tatem, ut propria potentia stabiliri

non possit? Ecclesia hodie carceres minuitur,

& exilium, & fidem vi invehere nititur

tur, & illa nempe Ecclesia, quæ exilia, & Sæculum IV. A. C. 364.
 carceres sustinendo propagata est. Exspe-
 ctat, quasi vero ipsa gratiam acciperet, ut
 quis cum ea communicare velit, illa Eccle-
 sia, quæ Persecutoribus, & Tyrannis fru-
 stra ringentibus nata est. Ea proscribit
 jam Episcopos, quæ Episcoporum suorum
 proscriptione crevit. Gloriatur, quod
 Mundo placeat, ea Ecclesia, quæ Jesu Chri-
 sti esse non potuisset, nisi eam Mundus odis-
 set. Hæc est hodierna Ecclesia comparata
 illi Ecclesie, quæ nostræ curæ commissa est,
 & nostra socordia perit.

Deinde S. Hilarius, quæ Mediolani
 acta erant, narrat, & quam fraudulenter
 Auxentius scripserit, demonstrat. Pri-
 mo, inquit: Sanctam fidei confessionem ap-
 pellat Auxentius, illam Nicæam in Thra-
 cia, vi extortam, & ab omnibus rejectam. n. 8.
 Auxentius quidem Nicæam in Thracia Sup. XIV.
 non nominabat, sed illa formula Arimi- S. 13. 14.
 nensis, quam ipse pro fundamento fidei
 ponebat, erat omnino eadem. S. Hila-
 rius prosequitur: dicit Auxentius, se non
 novisse Arium, cum tamen in Presbyterum
 ordinatus sit Alexandria in Ecclesia Aria-
 norum, cui Gregorius præsidebat. Con-
 senserat, & promiserat formulam fidei
 scribere, qua confiteretur, Jesum Chri-
 stum esse verum Deum ejusdem cum Patre
 Divinitatis, & Substantiæ, nihilominus
 malitia Diabolica verba ponit sequentia;
 O 2 Jesum

Sæculum IV. *Æsum Christum natum esse ante omnia tempora, Deum verum Filium, ut, quem admodum Ariani volunt, vox: verum, ad Filium, & non ad Deum referatur.* Lingua gallica verba ista latina æquiva-
 ca: Deum verum Filium, exacte reddi non possunt, nam in Latino vox ista: verum, æque ad vocem præcedentem, ac subsequenter referri potest. Tum S. Hilarius prosequitur: *ne autem quisquam dubitare possit, num hæc verba in sensu primo posita sint, subjunxit Auxentius: de vero Deo Patre, ut exprimat, Patrem esse verum Deum, at Æsum Christum tantum esse verum Filium.* Inferius dicit Auxentius; *unam solummodo esse Divinitatem, quam non Filio, sed soli Patri attribuit. Dicit, se non docere, esse duos Deos, quia non sunt duo Patres; quis non videat, unam Divinitatem hic doceri, tanquam soli Patri propriam? non est Christiani, sed Diaboli dicere: confitemur unum verum Deum Patrem. Et iterum: Filium similem secundum Scripturas Patri, qui eum genuit. Si hæc verba alicubi in SS. Scripturis leguntur, ostendat, si autem Pater, & Filius unum sunt, per Divinitatis veritatem, quare per verba, non nisi similitudinem significantia, tantum Mysterium imperfecte explicatur, quod per unitatem exprimi debet? verum quidem est, dicere: Æsus Christus est imago Dei; at ego respon-*

**S. Hilarius
 in
 Auxentium.**

deo: etiam omnis homo est imago Dei. Sæculum IV. A. C. 364.
 Verum dicis, dum IESUM Christum nomi- Exod. 7. 1.
 nas Deum; at in S. Scriptura etiam Moy- Exod. 4. 22.
 ses vocatur Pharaonis Deus. Dicis IESUM
 Christum Dei Filium, & primogenitum; at
 in S. Scriptura etiam Israel primogenitus
 vocatur. Dicis, IESUM Christum natum
 esse ante tempora; at qui etiam Dæmon
 ante tempora, & Sæcula creatus est. (*)
 Omnia tribuis IESU Christo, quæ non est,
 & quod est, impie negas, quia Deum esse
 negas, ejusdem Divinitatis, & ejusdem
 cum Patre substantiæ. Si credis Filium
 esse eundem Deum, quare non simpliciter
 affirmasti? si non credis, quare non sim-
 pliciter negasti? Cæterum jam nume-
 ro sexto hujus orationis S. Hilarius dixe-
 rat, Arianorum fraudes, & perfidiam ta-
 men aliquo modo prodesse populo Chri-
 stiano, & ob stare, ne totus grex, eorum
 curæ commissus, pereat, quia scilicet Fi-
 deles ipsis subditi de fide secundum pro-
 fessionem eorum externam judicabant;
 quam ob rem, inquit: populi aures mul-
 to sanctiores, quam Arianorum Episcopo-
 rum corda sunt.

Ultimo Catholicos, ut Arianorum
 communionem fugiant, hortatur. n. 6.
 Er- n. 12.
 ratis,

O 3

(*) Opinio hæc, Angelos ante tempora, & Sæ-
 cula creatos fuisse, hodie vix assensum invenit,
 postquam Concilium Lateranense affirmavit:
 Deum

Sæculum IV. A. C. 364. *ratis, inquit: dum nimium parietes amittis, Ecclesiam materialem reveremini, & inane nomen pacis ingeminatis. Quis nescit, futurum fuisse, ut Anti-Christus in his ipsis Cathedris sedeat? montes, Sylvas, lacus, carceres, voragine, & precipitia tutiora mihi videntur ad agendos Catholicorum Conventus Arianorum Ecclesiis, nam Prophetis quoque in solitudine Spiritus Domini locutus est. Hæc scribit S. Hilarius, ut eorum redarguat tepiditatem, qui ad conventum Arianorum ire malebant, quam commoditate locorum, in quibus orare consueverant, privari, & cum Catholicis in campo aperto locisque desertis, quod in Oriente facere solebant, convenire. Ita S. Episcopus, debitam Imperatori reverentiam servans, constantia invicta Auxentio resistebat. Tandem Pictaviam rediit, obiitque in pace anno Valentiniani quarto, Jesu Christi 367. Liber Evangeliorum, quem sua manu Græce descripserat, ibi asservatus est, in quo S. Joannes post S. Matthæum positus erat. Ejus Sepulchrum editis plurimis miraculis per aliquot sæcula inclaruit, & in aliquibus antiquis Sacramentariis Nomen ejus in Canone Mis-*

vita S. Hilarii in edit. ann. 369. n. 3.

Deum simul ab initio temporis utramque de nihilo condidisse Naturam, nempe Angelicam, & Humanam.

ſæ primo poſt Martyres loco legitur. (*) Sæculum IV. S. Eusebius Vercellensis haud multo poſt A. C. 364. e vivis abiit; ſaltem poſt diſputationem Mediolanensem nihil amplius de ipſo literis mandatum invenitur. Auxentii fraudulentia Philaſtrius quoque Episcopuſ Brixienſis, & Evagriuſ Presbyter Antiochenuſ, qui cum S. Eusebio in Italiam venerat, vigorem ſacerdotalem oppoſuerunt.

Gaud. vita
S. Philastr.
Hier. ep.
48.

§. IV.

Concilium Lampſacenum.

Sub initium huiuſ Regni Episcopuſ Helleſponti, & Bithynia, omneſque alii Macedoniani, aut Semi-Ariani ab Imperatoribus licentiam conveniendi obtinuerunt, ut dogmata fidei ſtabilirent. Igitur Lampſaci, urbe ad fretum Helleſpontiæ ſita ſuum Concilium celebrarunt

Socr. IV. 2.
4. Soz. VI.
c. 7. v. Pagi.
an. 365. n. 2.

O 4 anno

(*) SS. Patribuſ ſemper inclementiſſimuſ Proteſtans noſter etiam S. Hilariuſ erroris temere arguit in ſua Nota Parte III. p. 242. Er iſt auch nicht ohne alle Irrthümer; wenigſtens iſt der Satz vom Leyden Jeſu anſtößig, da er geſchrieben, daß Jeſuſ von der Quaal, und Marter, die ihm in ſeinem Leyden zugefüget worden, nichts gefühlet habe. Ad Defenſionem S. Hilarii ſufficit S. Hieronymi teſtimonium in Epift. ad Lætam: *Hilarii Scripta inoffenſo decurras pede.* Si quiſ deſenſum S. Hilariuſ legeret velit, videat R. P. Berti Librum XXV. de Theologicis Diſciplinis. c. 7.